

[Kim Behnke]

ler på, at hvis man bliver ved med at gentage en usandhed ofte nok, så tror folk, det er korrekt til sidst, så bliver det jo ikke mere korrekt af det.

Når hr. Jes Lunde fra Folketingets talerstol nok en gang giver indtrykket af, at man ude på arbejdsmarkedet kan lave disse sabbatordninger, disse orlovsordninger, hvor man bytter en arbejdsløs ind, og en, der har arbejde, så kan gå og hygge sig og have lidt fri, og han så siger, at det er gratis for samfundet, vidner det om, hvilke beregningsmetoder man benytter sig af i SF. For det er ikke gratis. Der er et regulært velfærdsøkonomisk tab, hver gang man gennemfører den operation.

For det første kræver systemet jo noget administration. Det kræver en 10.000, 20.000, 25.000 offentligt ansatte til at sidde og administrere ordningen. De skal have tag over hovedet. De skal have en blyant at skrive med. De skal have et skrivebord at sidde ved, osv. osv. Der er der en omkostning ved at administrere ordningen. Så kan hr. Jes Lunde sige: Jamen det er ikke det offentlige, der skal administrere ordningen. Men uanset hvor ordningen bliver administreret, uanset om man tvinger erhvervslivet til at administrere den, betyder det, at den omkostning, der er ved at administrere ordningen, er første del af det velfærdsøkonomiske tab.

Men uanset hvor langt nede i systemet hr. Jes Lunde bytter disse job – og når jeg siger langt nede, tænker jeg på folks kvalifikationer og uddannelse – vil det være sådan, at i enhver stilling, hvor den, der har arbejdsrutinen, hvor den, der varetager jobbet i det daglige, hvor den, der har indsigten i at udføre arbejdet, ikke længere skal stå på den arbejdsplads, men en anden skal tage over, vil der være en indkøringstid. Den giver et velfærdsøkonomisk tab. Og senere, når den oprindelige arbejder vender tilbage, er der igen et velfærdsøkonomisk tab. Summa summarum: Det er ikke gratis.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne stille to spørgsmål til hr. Jes Lunde.

Jeg kan forstå på SF, at de bl.a. ser for sig, at man kan løse arbejdsløsheden ved at gøre ledigheden frivillig. Det Radikale Venstre ville nok ikke udtrykke det på den måde, men vi

kan godt se noget af perspektivet i det. Men det gør alligevel – selv om vi måske delvis er enige i princippet – at jeg har brug for at få at vide af hr. Jes Lunde, hvordan SF forestiller sig at statsunderskuddet fjernes.

Så har jeg forstået, at det egentlig er svært at finde noget at kritisere ved finansloven, sådan rigtig. I virkeligheden er der mange skridt, der går i den rigtige retning. De er måske små målt med SF's målestok, men de går dog i den rigtige retning. Det, der i virkeligheden skiller, hører jeg, er det, SF kalder ambitionsniveauet. Jeg vil spørge, om ikke SF er blevet klogere inden for de sidste to måneder i forbindelse med samarbejdet omkring det nationale kompromis og har opdaget, at hvis man skal indgå i et forpligtende samarbejde og indgå kompromiser, så kan man ikke forvente at få sin politik 100 pct. igennem. Gör SF sig ikke den slags overvejelser også på andre områder?

For en sikkerheds skyld skal jeg så sige, at Det Radikale Venstre politisk faktisk er meget enig i de hovedlinjer, der ligger i finansloven.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg hæftede mig en del ved hr. Jes Lundes filosofi om et nyt regeringsgrundlag. Det er jo altid spændende at lytte til, og især er det spændende at sidde og gøre sig nogle overvejelser om, på hvilket partigrundlag man forestiller sig denne regering. Og derfor kan jeg ikke tilbageholde et par spørgsmål til hr. Jes Lunde, når han nu siger, at han og hans parti vil stemme imod dette finanslovsforslag.

Dette finanslovsforslag og dette finanslovsforlig gælder jo for et år. Hvis der kommer et regeringsskifte inden for et par måneder, eller hvad hr. Jes Lunde nu forestiller sig, er denne finanslov altså arbejdsgrundlaget for den nye regering, i hvert fald frem til årsskiftet 1993/1994. Så det kunne jo være, at hr. Jes Lunde skulle overveje, om det ikke var klogest – for at være virkelig velforberedt på det regeringskifte, som hr. Jes Lunde ønsker sig – allerede nu i dag at stemme for det, der også bliver den nye regerings finanslov for 1993.

Det samme gælder for hr. Jes Lundes bekymringer om f.eks. forsvarsbesparelserne. Vi kunne også godt have ønsket, at de blev større. Men nu er der altså indgået en aftale om bevilningerne til forsvaret, ikke bare i forbindelse